

- 5) Ισχύει η απάντηση που δόθηκε από το Δικαστήριο στο ερώτημα 3, το οποίο υποβλήθηκε με την αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση C-446/04, στην περίπτωση που οι αλλοδαπές θυγατρικές, στις οποίες δεν μπορεί να γίνει μεταφορά φόρου, δεν φορολογούνται στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η μητρική εταιρία;

- (¹) Απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 1983, 199/82, Amministrazione delle Finanze della Stata κατά SpA San Giorgio (Συλλογή 1983, σ. 3595).
 (2) Απόφαση της 5ης Μαρτίου 1996, C-46/93 και C-48/93, Brasserie du Pêcheur SA κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και The Queen κατά Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-1029).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel d'Amiens (Γαλλία) στις 31 Ιανουαρίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Υπόθεση C-42/11)

(2011/C 103/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel d'Amiens

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει η αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων του άρθρου 12 ΕΚ [νυν άρθρο 18 ΣΛΕΕ] σε εθνική νομοθετική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 695-24 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, περιορίζουσα τη δυνατότητα αρνήσεως εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος προς τον σκοπό της εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής μόνο στην περίπτωση που το εκζητούμενο πρόσωπο έχει τη γαλλική ιθαγένεια και οι αρμόδιες γαλλικές αρχές δεσμεύονται να εκτελέσουν την εν λόγω ποινή;
- 2) Επαφίεται η θέσπιση εθνικών μέτρων εφαρμογής σχετικά με τον λόγο μη εκτελέσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 6, της αποφάσεως-πλαίσιο (¹) στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών ή έχει δεσμευτικό χαρακτήρα, ειδικότερα δε, μπορεί κράτος μέλος να θεσπίσει νομοθετικό μέτρο συνεπαγόμενο διακρίσεις λόγω ιθαγένειας;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως και τις διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1).

Προσφυγή της 1ης Φεβρουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-46/11)

(2011/C 103/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Petrova και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας μεταφέροντας πλημμελώς στην εθνική έννομη τάξη τις προϋποθέσεις προβλέψεως παρεκκλίσεων τις οποίες προβλέπει το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι προέβη σε μη ορθή μεταφορά στην πολωνική νομοθεσία των όρων που διέπουν τις παρεκκλίσεις από τις απαγορεύσεις που συνδέονται με την προστασία των πτηνών και ζωικών ειδών, όπως αυτοί ορίζονται στο άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου.

Πρώτον, σε δύο αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος σε σχέση με τα προστατευόμενα είδη φυτών και ζώων σε άγρια κατάσταση, τα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 8, αντίστοιχα, επιτρέπουν μια γενική εξαίρεση από τις απαγορεύσεις που εξυπηρετούν την προστασία των ειδών (όπως, για παράδειγμα, η απαγόρευση θανάτωσης ζώων, σύλληψης, κ.λπ.) όσον αφορά τις δραστηριότητες που συνδέονται με την ορθολογική γεωργική, δασική ή αλιευτική δραστηριότητα. Το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, ωστόσο, δεν προβλέπει καμία δυνατότητα για μια τέτοια εξαίρεση.

Δεύτερον, στο άρθρο 52, παράγραφος 2, στοιχείο 5, του νόμου για την προστασία της φύσεως, η δυνατότητα προβλέψεως παρεκκλίσεων από τις υποχρεώσεις που συνδέονται με την προστασία των ζωικών ειδών, για σκοπούς «πρόληψης σοβαρών ζημιών, ιδίως στον τομέα των γεωργικών ή δασικών εκμεταλλεύσεων ή στον τομέα της αλιείας», είναι ευρύτερη από την παρέκκλιση που προβλέπει το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

Τρίτον, η προβλεπόμενη στο άρθρο 56, παράγραφος 4, στοιχείο 2, του νόμου για την προστασία της φύσεως δυνατότητα παρεκκλίσεως από τις απαγορεύσεις σχετικά με την προστασία των ειδών, σε περίπτωση που τούτο «απορρέει από την ανάγκη περιορισμού σοβαρής οικονομικής βλάβης, ιδίως σε γεωργική εκμετάλλευση, σε εκμετάλλευση δασικών πόρων ή σε ιχθυοτροφεία», είναι ευρύτερη από αυτήν που προβλέπει το άρθρο 16, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας περί οικοτόπων.

Τέταρτον, η υπουργική απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, σχετικά με τα προστατευόμενα είδη ζώων που ζουν σε άγρια κατάσταση, επιτρέπει τη θανάτωση, τη σύλληψη κ.λπ. ενυδρίδων (*Lutra lutra*) που ζουν πλησίον λιμνών με ψάρια οι οποίες χαρακτηρίζονται ως περιοχές αναπαραγωγής, παρά το γεγονός ότι η ενυδρίδα είναι είδος χρήζον αυστηρής προστασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος IV της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ.

(¹) ΕΕ L 206, σ. 7.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) στις 2 Φεβρουαρίου 2011 — Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

(Υπόθεση C-48/11)

(2011/C 103/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Α Ου

Προδικαστικό ερώτημα

Λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 31 και 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ, πρέπει να τυγχάνει της ίδιας ουδέτερης φορολογικής μεταχειρίσεως η ανταλλαγή μετοχών, στο πλαίσιο της οποίας φινλανδική ανώνυμη εταιρία μεταβιβάζει σε νορβηγική εταιρία (έχουσα τη νομική μορφή «*aksjeselskap*» [ανώνυμης εταιρίας]) μετοχές εταιρίας που της ανήκει και λαμβάνει ως αντιπαροχή μετοχές που εκδίδει η νορβηγική εταιρία, όπως και η ανταλλαγή μετοχών μεταξύ ημεδαπών ανωνύμων εταιριών ή εταιριών εγκατεστημένων εντός κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Φεβρουαρίου 2011 ο Fernando Marcelino Victoria Sánchez κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 17 Νοεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-61/10

(Υπόθεση C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (εκπρόσωπος: P. Suarez Plácido)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει τη διάταξη που εξέδωσε το τέταρτο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Νοεμβρίου 2010, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου που αφορά τα δικαστικά έξοδα και να δεχτεί την προσφυγή κατά παραλείψεως που άσκησε πρωτοδικώς ο νυν αναιρεσείων διαπιστώνοντας ότι η εν λόγω προσφυγή δεν στερείται προδήλως νομικής βάσεως.

— Ως συνέπεια του πρώτου αιτήματος, να αποφανθεί επί της ουσίας της προσφυγής, ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο Γενικό Δικαστήριο αφού κρίνει παραδεκτή και βάσιμη την προσφυγή, υποχρεώνοντας τα αντίδικα θεσμικά όργανα να καταβάλλουν τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αναιρεσείων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ανατρέσεως:

1) Παράβαση των διατάξεων του άρθρου 44 του Οργανισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, δεδομένου ότι το εισαγωγικό δικόγραφο της προσφυγής περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση, και, τέλος, τα αιτήματα του προσφευγόντος, τα οποία εκτίθενται με απόλυτη σαφήνεια στο αιτητικό της προσφυγής ως εξής: «να εκδώσει απόφαση με την οποία να διαπιστώσει, αφενός, ότι η παράλειψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής να απαντήσουν στην αίτηση που υποβλήθηκε με έγγραφα προσκομισθέντα στις 6 Οκτωβρίου 2009 αντίκειται προς το κοινοτικό δίκαιο και, αφετέρου, να υποχρεώσει τα εν λόγω όργανα να άρουν την κατάσταση αυτή.»

2) Παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 17 ΣΕΚ), του άρθρου 24 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 21 ΣΕΚ), του άρθρου 227 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 194 ΣΕΚ), σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 58 του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Η εν λόγω παράβαση αφορά την αίτηση που απέστειλε ο νυν αναιρεσείων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το 2008 με την οποία επιστούσε την προσοχή του θεσμικού αυτού οργάνου στον κίνδυνο που διατρέχουν οι Ισπανοί υπήκοοι οι οποίοι τολμούν να καταγγείλουν την πολιτική διαφθορά και την φοροαποφυγή που παρατηρούνται στο εν λόγω κράτος μέλος. Στην αίτησή του προς το Κοινοβούλιο ο νυν αναιρεσείων είχε επισυνάψει σύμβαση υπογεγραμμένη από εξέχουσες προσωπικότητες της χώρας του –περιλαμβανομένου δικηγόρου το όνομα του οποίου φέρει το μεγαλύτερο δικηγορικό γραφείο στην Ισπανία και στην Πορτογαλία– στην οποία εκτίθεται ο τρόπος με τον οποίο όλα τα εν λόγω πρόσωπα εξαπατούσαν τις φορολογικές αρχές και τους πολίτες μέσω εικονικών και αδιαφανών έναντι του κράτους επιχειρήσεων. Η αίτηση αυτή αρχειοθετήθηκε χωρίς να δοθεί συνέχεια ενώ κανένας Ισπανός ευρωβουλευτής δεν απάντησε στις μεταγενέστερες αιτήσεις που απέστειλε προς στήριξη της αρχικής καταγγελίας του ο νυν αναιρεσείων –με δέκα ηλεκτρονικά μηνύματα– και με τις οποίες ζητούσε τη συνεργασία των Ισπανών ευρωβουλευτών για την εξασφάλιση της σωματικής του ακεραιότητας κατά των απειλών που δεχόταν.

3) Προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων περιλαμβανόμενων στο άρθρο 6 ΣΕΕ και στα άρθρα 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκ μέρους των αντίδικων θεσμικών οργάνων. Ο αναιρεσείων προβάλλει ότι η παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει στο έγγραφο που της απέστειλε στις 6 Οκτωβρίου 2009 συνεπάγεται σοβαρή παράβαση του άρθρου 6 ΣΕΕ, δεδομένου ότι η Επιτροπή οφείλει να προωθεί έναν δημοκρατικό χώρο συνύπαρξης για όλους τους Ευρωπαίους πολίτες, να σέβεται την ιδιότητα της πρόσβασης των